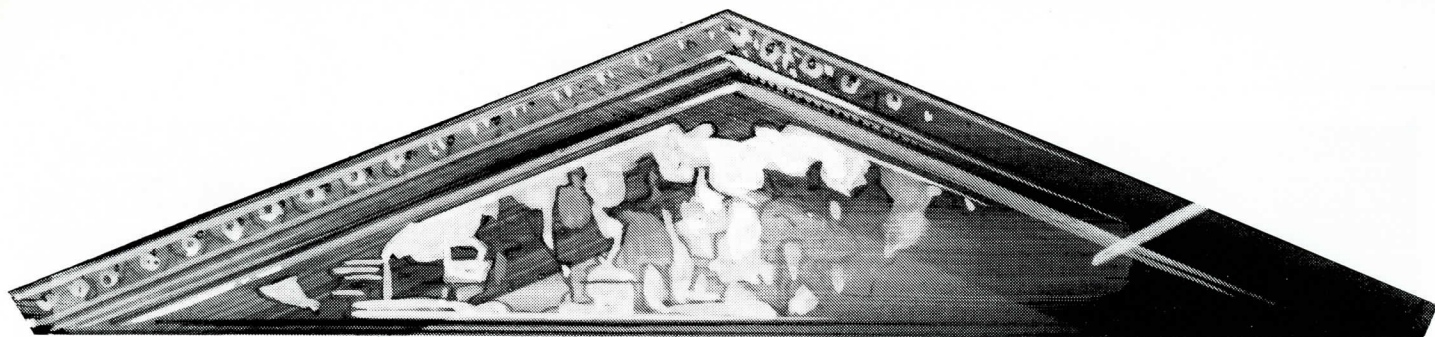

KLAR SCENE

AARHUS TEATER

FORÅRSKULD

Skuespillerskolens 4. års elever (billedet i midten) afrunder uddannelsen med en praktisk opgave: Alan Ayckbourns lystspil »Mellem venner«, som får premiere på Stiklingen 3. april. På Cabaretsenen er der også liv i foråret. Her kan man bl.a. nyde et musikalsk frikvarter med skuespillerne Annette Katzmann og Charlotte Fich, som nederst til venstre holder pianisten Thyge Thygesen i ørerne.

Læs om elevforestillingen side 6 og om Cabaretscenens program side 5.

SVENSK PRAGT

Mens »Kære frøken Jelena« – et russisk rivegilde med international succes – sætter punktum for serien af ny europæisk dramatik på Studio, er der en granvoksen svensk sæsonfinale i vente på Store Scene.

Johan Bergenstråhle iscenesætter sin egen dramatisering af Selma Lagerlöfs pragtroman »Gösta Berlings Saga« med bl.a. Jens Zacho Böye og Karen Wegener (herunder).

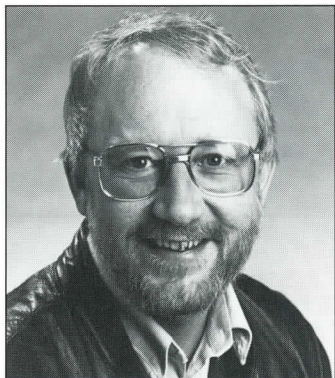
Mere om de to forestillinger side 6-7 og interview med Jens Zacho Böye side 3.

4

MARTS-APRIL 1992

Orkester

PLADSEN

Det har været fremme i dagspressen, at Skuespillerskolen ved Aarhus Teater skal være hjemsted for en ny dramaturuddannelse. Det er også fremgået, at Kulturministeriet endnu ikke har givet sin bekræftelse.

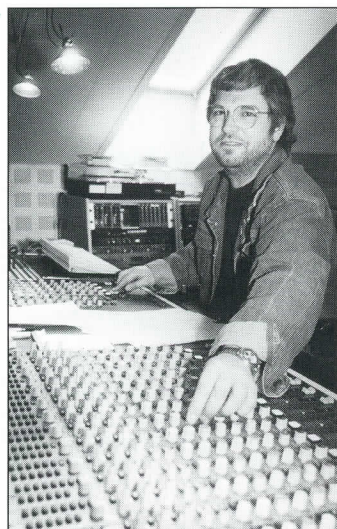
Så længe den mangler, kan vi naturligvis ikke orientere mere detaljeret om planerne. Men vi håber at få uddannelsen godkendt og på plads, så vi kan starte med tre-fem studerende på tre-årig for-søgsbasis fra 1. september.

Aarhus Teater har i samarbejde med Svalegangen, Århus Amt og Århus Kommune udarbejdet et oplæg til den ny uddannelse, som var tænkt placeret ved Statens Teaterskole i København. Vi har – med offensiv politisk støtte fra både amt og kommune – presset på for at få den hertil. Og et udvalg, nedsat af ministeriet, har tilsluttet sig tanken.

I sparetider er det vigtigt at udnytte alle ressourcer optimalt, og vi kan bakke forsøget op, både administrativt og lokalemæssigt. Samspejlet med det omgivende teatermiljø kan desuden være med til at sikre en praktisk betonet uddannelse med meget frie valgmuligheder.

Et andet argument har dog også været den indsats, de århusianske teatre i tidens løb har gjort for fornyelsen i dansk dramatik. Alene her i huset har vi i en 20-årig periode haft over 30 danske urpremierer.

Palle Jul Jørgensen
Palle Jul Jørgensen
teaterchef

Tonemester Jens Ravn ved
mixerpulten i teatrets lydstudie

FOTO: HANS BOICHOW

NY HUSDRAMATIKER

Astrid Saalbach afløser Henning Mortensen

Astrid Saalbach bliver Aarhus Teaters syvende husdramatiker. Hun afløser 1. august Henning Mortensen i en ordning, som efter snart 20 år fortsat er enestående i dansk teaterliv.

Henning Mortensen fik sidste år opført »Memphis Tennessee« på Stiklingen og har et nyt stykke klar til den kommende sæson. Astrid Saalbach spiller ud med »Morgen og aften«, som efter planen skal uropføres på Stiklingen i januar 1993.

»Det er en gave at få«, siger den 36-årige dramatiker om den to-årige aftale. »Man får ro og mulighed for at gå i dybden med sit arbejde, fordi man også er sikret et vist økonomisk grundlag. Og så er der følelsen af at høre til et sted. Det er modigt af teatret at satse så konsekvent på ny dansk dramatik«.

Astrid Saalbach blev skuespilleruddannet på Statens Teaterskole 1978, men fandt sig bedre til rette med selv at skrive replikkerne. Hun debuterede som dramatiker med radiospiilet »Spor i sandet« i 1981 og blev efter yderligere et par hørespil – »Bekræftelsen« og »Skyggernes børn« – tildelt Nor-

disk Radiospilpris 1983. For TV har hun skrevet »En verden der blegner« (1984) og »Myung« (1989), mens hendes scenedramatik omfatter »Den usynlige by«, uropført på Folketeatret 1986, »Dansetimen« og »Miraklernes tid«, som Det kgl. Teater spillede hhv. 1986 og 1990.

Hun er prisbelønnet flere gange, og hendes stykker er kommet vidt omkring, bl.a. »Dansetimen«, som for nylig havde premiere i Riga i Letland. Astrid Saalbach udgav i 1985 novellesamlingen »Månens ansigt« og tre år senere debutromanen »Den glemte skov«. Hun skriver i øjeblikket på en ny roman.

Astrid Saalbach – »en gave«

FOTO: JACOB MAARBJERG

LYDSTUDIE TIL LEJE

Aarhus Teater råder over et fremragende lydstudie, og nu skal andre også have glæde af faciliteterne, som svarer til et moderne, digitaludstyret 16-spors pladestudie.

Tonemester Jens Ravn vil leje studiet ud, når det er ledigt. Og det er især andre teatre, lokalradioer, videoproduktionsselskaber og reklamebureauer, han har i tankerne som kundeemner.

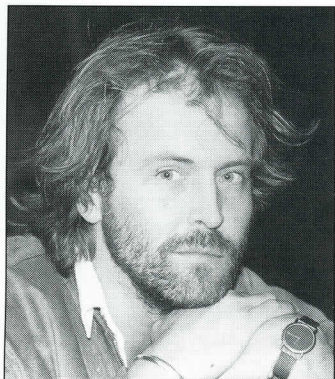
»Vi kan producere jingles, radio-spots, musikunderlægning, lydeffekter osv., og vi kan tilbyde

assistance fra både skuespillere og komponister, der er tilknyttet huset«, siger Jens Ravn.

Der skal fremstilles en brochure om de nærmere vilkår for udlejningen af studiet, som er indrettet på tredje sal i Skolegade 9. Her findes også et lydarkiv, som kun Danmarks Radio kan hamle op med. Der er ca. 15.000 effekter på lager – foruden et anseligt diskotek.

Sponsor for Aarhus Teater:

House of
PRINCE
AKTIESELSKAB

JENS ZACHØ BØYE

Prins Valentin har skiftet sin hest ud med en motorcykel på 1000 kubik: hans Yamaha Virago XV920 har været opstaldet for vinteren, men nu er den gjort sommerklar, for Jens Zachø Bøye – 34-årig skuespiller på Aarhus Teater – er tilhænger af hurtige afsæt.

Han tog ét, da han 2. december 1986 vågnede op og var verdensberømt i Danmark. Jægeren i børnenes julekalender fik ikke alene Prinsesse Miamaja, men over 10.000 fanbreve og sit privatliv ødelagt.

»Det var svært at genkende sig selv i medierne, og der blev pludseligt stillet nogle helt andre forventninger til mig på scenen – jeg skulle helst være dobbelt så god fra den ene dag til den anden. Det hele var ét kaos i hovedet på mig, jeg blev på det nærmeste slået omkuld«, siger Jens Zachø Bøye. »Men det var også en oplevelse, der gjorde mig klogere«. Samtidig med optagelserne af de 24 kalender-afsnit medvirkede han i fem forestillinger på teatret. Men det var svært at fastholde TV-rollen som andet end en god udfordring – »jeg havde jo aldrig lavet så meget fjernsyn før«.

»Det var meget lærerigt, men det var også, som om jeg mistede noget – en slags uskyld, måske. Nu seks år efter kan jeg så gøre mig mine tanker om det var godt eller skidt. Men i hvert fald: tidligere prøvede jeg hele tiden at være flink over for alle mennesker. Nu har jeg lært at prioritere – og at sige ja og nej og sætte grænsen for, hvad jeg vil være med til«.

Jens Zachø Bøye tog kegler som Dr. Prospero i rockmusicalen »Den forbudte planet« – her med Dorthe Hansen, Michael Hasselflug, Anders Baggessen og Bue Wandahl i robotudstyr

Jens Zachø Bøye er oprindeligt handelsuddannet på Odense Tømmergaard. Han kom til Århus for at læse HH og arbejdede som statist på teatret for at tjene til studierne.

»Jeg ville helt sikkert være skuespiller, da jeg gik i 7. klasse og var Kasper i »Folk og røvere i Kardemomme by«. Men da jeg omsider stiftede bekendtskab med teatret, syntes jeg, det hele var meget kunstigt – den megen forestillelse, alle omfavnede hinanden. Samtidig var der noget dragende over at skulle leve sig ind i et andet menneske og fremstille det på godt og ondt«. Han læste hos Folmer Rubæk og kom ind på Skuespillerskolen ved Aarhus Teater – dels holdt den sæsonens første optagelsesprøve, dels havde han fået en århusiansk kæreste.

»Og jeg mener faktisk, at alle mennesker burde stifte bekendt-

skab med en lignende uddannelse – den er uhyre mental-hygienisk, den gør dig bevidst om alt det, du går rundt og foretager dig, og den giver dig en fornemmelse af, hvordan du står i verden. Skuespillerjobbet er jo nok det ensomste, der findes – alt det, du skal vise i en figur, må du finde hos dig selv«.

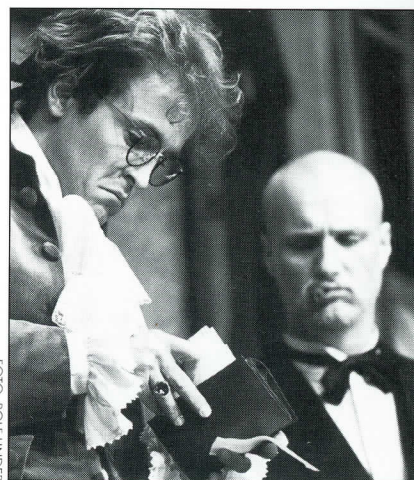
Efter tre sæsoner i Århus tog Jens Zachø Bøye til København – »der er noget med, at hvis du gror fast på den gamle læreplads, vil du altid være elev«. Han pendlede mellem Det Ny Teater (»Skandale i familien«), Ungdommens Teater (»Thors brudfærd«), Det Danske Teater (»Romantik-tak«) og TV.

»I forhold til København er Aarhus Teater et meget beskyttet miljø, hvor du hele tiden får nye roller stukket ud. Somme tider kan det være sundt at skulle slås lidt hårdere for dem – og som free-lan-

cer i hovedstaden skal der et helt andet tempo på. Der går det ud på, om du sælger billetter – og om du lige præcis kan det, der er brug for – også sådan helt konstant«.

Han vendte tilbage til Århus i 1990 – han bor i Risskov med sin kæreste Ulla og datteren Stine – og efter Rosenkranz i »Hamlet« er han midt i forberedelserne til sin hidtil største opgave som Gösta Berling i »Gösta Berlings saga«.

»Det er en rolle, der betyder meget for mig, også fordi den indeholder mange elementer af mig selv. Han er en mand uden jordforbindelse, han føler så stærkt, han tør give slip – og på den måde bliver han enormt livsbekræftende, selv om han egentlig helst vil dø. Men vi har brug for den slags mennesker, der sparker taburetterne væk og vil leve på deres egne betingelser«.

Johan Bergenstråhles forrige iscenesættelse på Aarhus Teater, »Il Campiello« (1987), havde også Jens Zachø Bøye i en af de større roller. Han var Kavalieren, her med Peder Holm Johansen i baggrunden

ANETTE WALSSØE

Det stod aldrig skrevet i stjernerne, at Anette Walsøe skulle hvi-ske. Det er da også sket, hun har gennemført en forestilling, syn-gende af fuld hals. Men ellers sid-der hun et eller andet sted i teatret – 1. række midtfor, i kulissen, blandt tilskuerne, i en balkon-loge, under en sten – og venter på, de skal gå i stå på scenen.

»8 ud af 10 gange lægger publi-kum slet ikke mærke til, når det sker«, siger hun. Andre gange spiller hun en mere hørlig rolle – som under en opførelse af »Ham-let«. Da en klippeblok i kongesi-den pludseligt nyste højlydt, og Rosenkranz og Gyldenstjerne (Jens Zachø Böye og Anders Baggesen) havde svært ved at skjule en kluklatter.

Anette Walsøe (41) er en af Aar-hus Teaters tre faste suffløser. Efter sin eksamen fra Laursens Real-skole blev hun kontorassistent først på Olympia Kontormaski-ner, derefter på Danmarks Jour-nalisthøjskole. Hun havde da tænkt på at blive skuespiller – havde hun måske ikke haft samtlige hovedroller i de årlige skole-komedier?

»Jeg startede på teatret som på-klæder i 1969, og et par år efter blev jeg helt tilfældigt spurgt, om jeg ville tage en forestilling som suffløse. Der findes ingen egentlig uddannelse til jobbet, men du skal have en klar stemme, en hur-tig reaktionsevne, is i maven – det gælder for alt i verden om at be-vare roen – og så skal du kunne

dele din opmærksomhed mellem flere opgaver samtidigt«.

En suffløse passer fire-fem fore-stillinger pr. år. I denne sæson startede Anette Walsøe med »Brødrene Løvehjerte« på Store Scene, fortsatte på Cabaretsce-nen med PH-cabaret'en »Kys det hele fra mig«, og efter »Hamlet« på Store Scene slutter hun med »Kære frøken Jelena« på Stiklin-gen.

»Det er vidt forskelligt, hvordan spillerne tager imod suffli. Nogle har svært ved det – og siger bag-

de snubler i rytmen eller siger et forkert ord.

»Pia Henningsen forstuede en fod samme dag, »Hamlet« skulle have premiere. Kl. 16.30 blev An-nette Katzmann indkaldt og stod på scenen samme aften – replik-kerne gav jeg hende via øre-snegl. Hun spillede rollen i 10 dage, og selv da hun kunne den, bad hun mig tænde for øre-sneglen – bare for en sikkerheds skyld«.

Lyndubleringen var et af de få til-fælde, Anette Walsøe var i funk-

tion under »Hamlet« – »lidt uhørt under en så lang forestilling, det kan skyldes den udvidede prøve-tid, eller at blankversene simpelt hen sætter sig fast«. Andre gange er der væsentligt mere at lave, ikke mindst når hun påtager sig specialopgaver.

»Jeg har sunget adskillige roller i musicals, når skuespillere har væ-ret syge, eller der har været brug for kor. Da Ulla Henningsen mi-stede stemmen til »Cabaret«, sang jeg hele Sally Bowles fra en loge på balkonen, mens hun mi-mede til. Og når Betty Glosted la-ver »Tell Me On A Sunday«, står jeg i kassen og synger med på det hele«.

Anette Walsøe, der er gift med Aarhus Teaters tekniske chef Jørn Walsøe – de har døtrene Louise (17) og Arlette (22) – går også gerne i teatret, når hun har fri. Men ellers er det golf og bridge, der er hendes foretrukne tidsfor-driv – seks kilometer og ni huller (handicap: 32) giver luft for det stillesiddende arbejde ved pul-ten. Hun er i øvrigt hørt rabe sær-deles højt i begge sportsgrene.

Anette Walsøe i klippeblokken, der fik et nyseanfald

efter, hvis de gik i stå, at det var en kunstpause. Andre kan opføre en tekst, de aldrig før har set, udeluk-kende med hjælp fra kassen. Nogle ser direkte på mig, hvis de skal have ord, andre vrikker f.eks. med venstre lillefinger«.

Under en opførelse er 80% af Anette Walsøes opmærksomhed rettet mod scenen. Hun følger teksten med pegefingern i rolle-hæftet, så hun lynhurtigt kan le-vere den manglende linie – som regel har hun den klar 1/10 sekund før, skuespillerne går i stå. Hun fornemmer det i deres øjne, hvis

En pegefinger i rollehæftet, dyb koncentration og hurtig reaktionsevne. Suffløsen på arbejde

FOTOS: HANS BØLCHIO

DER VAR ENGANG

FOR 25 ÅR SIDEN (1966/67)

– gæstes spillede Henrik Bentzon i komedien »Pas på Malingen«.
– var der premiere på musicalen »Boy Friend« med Marguerite Viby og Hans Kurt som gæster.

Marguerite Viby og Hans Kurt i »Boy Friend«, 1966/67

FOR 50 ÅR SIDEN (1941/42)

– havde teatret verdenspremiere på et fransk lystspil – »Venskab er violet«.

– fejrede Gerda Gilboe en række triumfer, bl.a. som Eurydice i »Orfeus i Underverdenen«.

FOR 75 ÅR SIDEN (1916/17)

– var billetsalget under verdenskrigen jævnt stigende, hvilket medførte flere opførelser af de enkelte stykker og længere prøvetid til de nye.

– holdt Olaf Poulsen afskeds-turné – og gæstede Aarhus Teater med »Jeppe på Bjerget«, »Guld-dåsen«, »Eventyr på Fodrejsen« og »Elverhøj«.

FOR 90 ÅR SIDEN (1901/02)

– havde teatret stor succes med et skuespil om mesterdetektiven Sherlock Holmes.

– opførtes, med et repertoire på 36 forskellige stykker, i alt 210 forestillinger.

LÆG MÆRKE TIL...

– det nok mest kendte i tilskuer-rummet: teaterkuplen. Det er som om hele den eventyrlige stemning, der karakteriserer Aarhus Teater, netop koncentrerer sig i det himmelblå loft og de 11 svaner med guld kroner på – flyvende i kreds omkring det gyldne sollys, der stråler ud fra prisme-kronen. Motivet er hentet fra folkeeventyret – hos brødrene Grimm er der 6 svaner, men i H.C. Andersens eventyr »De vilde svaner« er der 11 fortryllede svaner, der om dagen flyver omkring i lyset, men om natten forvandles og får deres prinseskikkelse igen.

Som teatersalens øvrige overdådige stukarbejder med planter, blomster, dyr og figurer, er de 11 svaner og 11 måger skabt efter tegninger af Karl Hansen-Reistrup og i samarbejde med forskellige billedhuggere, bl.a. Charles Lindstrøm og Elias Ølsgaard.

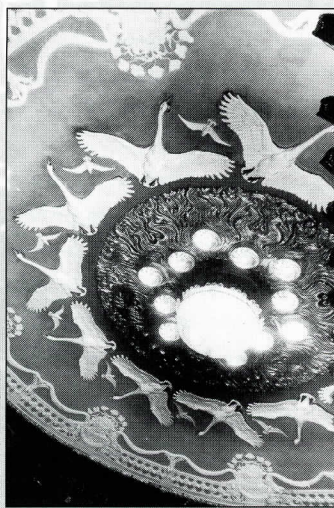

FOTO: HANS BOICHOW

Et udsnit af loftsudsmykningen over Store Scene

HUSK AT...

...billetter til Cabarets scenen fortsat kun koster det halve for teaters abonnenter – til forårets kammerkoncerter f.eks. kun 20 kr. Rabatten fratrækkes ved forevisning af abonnementsbevis.

FOTO: OLE TAGE HARTMANN

»Parfumeret sild« – Chili Turéll og Kirsten Lockhart

SILD OG ANDET GODT

Forårsglæder på Cabarets scenen

»Parfumeret sild« er årets første anretning på Cabarets scenen – en specialitet, som Chili Turéll og Kirsten Lockhart første gang præsenterede på Café Liva i København i efteråret.

»Sild« skal her opfattes som hun-kønsvæsener, men de kan jo også være både røgede og spegede. Og en enkelt FilosoFisk sild sniger sig ind i et program, der leger tagfat med verdenssituationen, kærlighed og kønsroller.

Dan Turéll har bidraget, men Chili er selv hovedleverandør af tekster til de 22 numre. Hun blev skuespilleruddannet på Aarhus Teater for 20 år siden, men tog til København i 1975 og spillede i efteråret hovedrollen i TV-serien »Landsbyen«. Kirsten Lockhart er musikpædagog, men siden 1984 professionel cabaretkunstner og nu ikke blot medspiller og akkompagnator, men også gennemgående komponist med forkærlighed for blues.

Sildene serveres 18-21. og 25-28. marts, hverdage kl. 19.30, lørdage kl. 16.00. Entré: 80 kr.

En helt anden kvindeduo springer »Til hvilken side hver anden gang« med undertitlen »Hvor sidder lykken?«. Skuespillerne Charlotte Fich og Annette Katzmann har sammen med den garvede

pianist Thyge Thygesen plukket en buket af gamle revy-, film- og refrænsange og bundet den op med en historie om et par jyske piger, der tager til hovedstaden for at søge lykken.

»Raketvisen«, »Jeg pudser Deres hånd, madame«, »Pige, pas på« og »Det bli'r aldrig det samme igen« er nogle af de små perler i et repertoire, der rækker fra 20'erne frem til 1960 – og som nok bliver nyfortolket, men også vil vække genkendelsens glæde hos et mere modent publikum.

Forestillingen spilles 3-4. og 8-11. april, hverdage kl. 21.00, lørdage kl. 14.00. Entré: 60 kr.

Et par kammerkoncerter venter også på det intime serveringsteater i Scala Foyeren. Lørdag 4. april kl. 16.00 præsenteres en litauisk pianist, Aleksandra Zwirblyte, i et program, der omfatter Mozarts Sonate i A-mol, Beethovens Sonate i Es-dur, Skrjabin's Sonate nr. 5, Prokofjev's Sarcasmer og Liszts Dantesonate. 11. juni er studerende fra Det jyske Musikonservatorium på scenen med et endnu ikke fastlagt program. Entré i begge tilfælde: 40 kr.

Der er desuden planer om et par festlige aftener i maj med stand up comedy – en disciplin for sande entertainere med evne til at improvisere.

BLANDT VENNER

Engelsk lystspil som elevforestilling

STIKLINGEN

MELLEM VENNER

3. APRIL-2. MAJ

Der er tradition for, at afgangsholdet på Skuespillerskolen ved Aarhus Teater afrunder uddannelsen med en offentlig forestilling. I år er opgaven et populært engelsk lystspil – Alan Ayckbourns »Absent Friends«, som i Jesper Kleins oversættelse er blevet til »Mellem venner«.

Forekommer titlen bekendt, kan det måske skyldes, at stykket har været spillet som elevforestilling en gang før – nemlig i 1978, da afgangsholdet bl.a. talte Betty Glosted og Jens Arentzen.

Nu er navnene Christine la Cour, Charlotte Bøving, Ann Kristine Simonsen, Ole Boisen, Kristian Holm Joensen og Gordon Kennedy. De seks 4. års elever medvirkede alle i mindre roller i »Hamlet«. Nu skal de en måneds tid selv udfylde Stiklingen, som

scenografen Kristian Vang Rasmussen er i færd med at om-danne til et engelsk forstadsmiljø i middelklasse-stil.

Emmet Feigenberg iscenesætter historien om fem venner, der er samlet en lørdag eftermiddag for at møde en fælles bekendt – Colin, som flyttede til en anden by for tre år siden. Han har været ude for den ulykke, at hans kommende brud er druknet, og nu vil de gamle venner forsøge at opmuntre ham lidt.

Han er inviteret til te, men lader vente på sig. Selskabet er lidt anspændt ved udsigten til at blive konfronteret med hans sorg. De er nervøse og pirrelige og får i ventetiden viklet sig ind i en bunke kontroverser. Da Colin endelig ankommer, viser han sig at være i helt fin form. Men han får travlt med at prøve på at løse vennernes problemer.

Ayckbourn, som sidst blev spillet på Aarhus Teater i efteråret 1989 (»En for alle – alle mod én«), balancerer i »Mellem venner« virtuost mellem komik og tragedie – og så har han en utrolig evne til at skrive gode, sjove roller, konstaterer Emmet Feigenberg, der har haft en enkelt opgave før på Aarhus Teater.

»Det var Calderons »Livet er drøm« på Studio i 1980, en imponerende flot anmelderfiasko og en stor publikumssucces. Det var virkelig en forestilling, jeg lærte noget af«, siger Emmet Feigenberg, som sender sine seks århusianske elever på gæstespil i København ved skuespillerskolerens årlige festival i slutningen af maj.

OBS: »Mellem venner« varer små to timer og spilles hverdage kl. 17.00, lørdage kl. 19.00.

»Kære frøken Jelena« – fra venstre Jens Albinus, Mette Agnethe Christensen, Lizzi Lykke, Peder Holm Johansen og Pål Danielsen under prøverne

ALLE KNEB GÆLDER
– ELLER HVAD?

Russisk rivegilde med international succes

STIKLINGEN

KÆRE FRØKEN JELENA

24. APRIL-6. JUNI

Målet helliger midlet – gælder det ikke i politik og sådan i al almindelighed? Hvad betyder det at snyde lidt, hvis alternativet er et liv i ren elendighed? Hvor går grænsen? Skal moralen være en hindring for at overleve?

»Kære frøken Jelena« lyder uskyldigt, men er et af den slags ubehagelige stykker, der helst borer, hvor det gør mest ondt. Et russisk rivegilde mellem to generationer, to livsholdninger – men absolut ikke blot et russisk anliggende.

Spørgsmålene var for nærgående for den gamle sovjetiske censur, som forbød Ljudmila Razumovskajas skuespil kort efter urpremieren i Estlands hovedstad Tallin i 1981. Først syv år senere – da Gorbatsjovs glasnost var slået igennem – kunne det opføres igen. I 1989 fulgte en filmatisering, og stykket har hurtigt fået international succes. Det er opført i adskillige lande, i Tyskland alene på 34 teatre i sidste sæson, hvad der

var tysk rekord. Det havde dansk premiere på Aalborg Teater i foråret 1991 og afrunder nu sæsonens serie af ny europæisk dramatik på Aarhus Teater.

»Hamlet«-instruktøren Eyun Johannessen iscenesætter historien om lærerinde frøken Jelena, der får sit livs fødselsdag, da der ud på aftenen dukker uventede gæster op. Fire af hendes elever ringer på og lykønsker med blomster, champagne og en kostbar gave.

Den ensomme lærerinde bliver rørt og forvirret, men de unge antyder snart deres hensigter. Det er i morgen, deres eksamensopgaver skal rettes og de afgørende karakterer gives. Fremtiden står på spil, og den må sikres for enhver pris. Sammenkomsten udvikler sig til en mareridtsagtig styrkeprøve mellem moralske principper og kynisk beregning i et samfund, der har fjernet grundlaget for at skelne mellem ret og uret.

Lizzi Lykke er i titelrollen oppe mod Peder Holm Johansen, Mette Agnethe Christensen, Jens Albinus og Pål Danielsen. Kjeld Bjørnager har oversat og Steen Lock-Hansen skabt scenografien.

»Mellem venner« – øverst Christine la Cour, i midten Ole Boisen og Kristian Holm Joensen, forrest Gordon Kennedy, Ann Kristine Simonsen og Charlotte Bøving

VOGT JER,
PIGER!

Don Juan er løs igen

STORE SCENE

DON JUAN

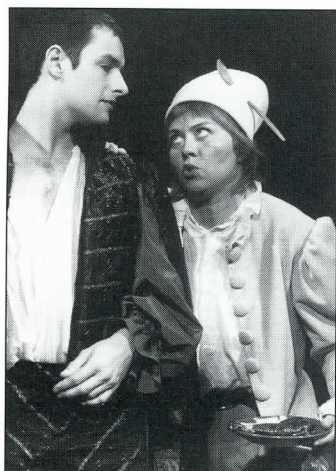
17. MARTS-4. APRIL

Don Juan har overvintret på Aarhus Teater, men springer ud med foråret. Efter en kort spilleperiode i efteråret er den utrættelige skørtejæger igen på færde i små tre uger – i skikkelse af Thomas Leth Rasmussen med Merete Hegner som hans hårdt prøvede tjener Catalina.

En skarp og elegant forestilling med et strålende ensemble, fastslog Politiken efter Danmarkspremieren på »Don Juan«, som er oversat af Jens Smærup Sørensen efter englænderen Nick Dears nutidige bearbejdning af Tirso de Molinas spanske klassiker fra 1620'erne.

Tidsrammen er bevaret, og Don Juan er stadig en kynisk forfører, som blæser på alle hensyn og selv frister en ond skæbne. Men her er han en ung og ret sammen-sat fiugur – og kvinderne omkring ham er både tænkende og mælende væsener.

Asger Bonfils har iscenesat og Claus Rostrup skabt scenografien om forestillingen, der er nærmere omtalt i KLAR SCENE 2, som blev udsendt i november.

»Don Juan« – Thomas Leth Rasmussen og Merete Hegner

»Gösta Berlings Saga« – instruktøren Johan Bergenstråhle (yderst til højre) med en del af sine skuespillere: fra venstre Karen Wegener, Merete Hegner, Thomas Leth Rasmussen, Karen-Lis Ahrenkiel, Jens Zacho Böye, Niels Bender Mortensen og Charlotte Fich

STORE SCENE

GÖSTA BERLINGS SAGA

8. MAJ-13. JUNI

Store ensembleforestillinger har i årevis været et af Aarhus Teaters vartegn, og sæsonen afrundes med et granvoksent eksemplar: Danmarkspremieren på »Gösta Berlings Saga«, som beskæftiger henvend 30 af teatrets egne skuespillere – plus gæster!

Den svenske instruktør Johan Bergenstråhle har selv dramatiseret Selma Lagerlöfs berømte roman fra 1891. Han er typen, der selv kræver en medrivende oplevelse, når han går i teatret. Det har også kendetegnet hans fire tidligere iscenesættelser her: »Svejk i Anden Verdenskrig« (1981), »Den brændende by« (1983), »Kong Lear« (1985) og »Il Campiello« (1987).

»Det er et meget rigt stof – uendelig rigt på menneskeligt materiale«, siger han om den farverige Värmlands-saga, som han første gang overførte til scenen på Stockholms Stadsteater i 1972: »Dengang var det vældig vigtigt at forklare alting. I dag kan det bedre accepteres, at noget måske er uforklarligt. Det giver en helt anden indfaldsvinkel – og

større spillerum for fantasien«.

Jens Zacho Böye har den store rolle som Gösta Berling, en forsumpet, afsat præst, der har sat kurs mod de store skove for at gøre en ende på livets elendighed. I sin sidste brandert møder han Majorinden, den mægtige frue på Ekeby. Hun får ham indlemmet blandt sine kavalerer i godsets sidefløj – en samling fallerede skønånder af blandet herkomst, som for kost og logi og ikke mindst drikke må stå inde for livsglæden, legen og lysten.

En pagt med djævelens udsendte gør de 12 kavalerer til herrer på godset efter et heftigt opgør, og den fordrevne majorinde må se sit livsværk forfalde, mens kavalererne anført af Gösta lader brændevinen flyde og glæden herske. De vil bygge »drømmenes lyse slot« og befri deres medmennesker for arbejdets tyngende åg, men skaber ikke idel lykke.

Deres indsats for at forskønne tilværelsen inddrager et enormt persongalleri i en malstrøm af dramatiske optrin fra forsmået kærlighed og bitre familiefejder til

bondeopstand og forsøg på mordbrand.

Bengt Ernryd, musikchef på Stockholms Stadsteater siden 1971, samarbejdede med Bergenstråhle om forestillingen for 20 år siden – og har komponeret helt ny musik til den aktuelle version, som er oversat af Jacob Kielland. Den erfarne Claus Rostrup står – med datteren Gøje Rostrup som kostumedesigner – for den krævende scenografi.

Karen Wegener spiller Majorinden, mens Pia Henningsen, Dorte Hansen og Annette Katzmann er andre væsentlige kvindeskikkelser i Gösta Berlings liv. Blandt de fremtrædende kavalerer er Kim Veisgaard, Ejnar Hans Jensen og Ole Wegener, mens Asger Bonfils er den djævelske Sintram, Klaus Wegener og Karen-Lis Ahrenkiel ægteparret Sinclair og Michael Hasselflug den unge grev Henrik – med Edith Thrane på gæstespil som hans mor. De øvrige gæster på rollelisten er Poul Clemmensen, Ruth Maisie, Ole Thestrup, Jørgen Fønss og Flemming Larsen.

Afsender:

AARHUS TEATER · 8000 ÅRHUS C

AARHUS TEATER

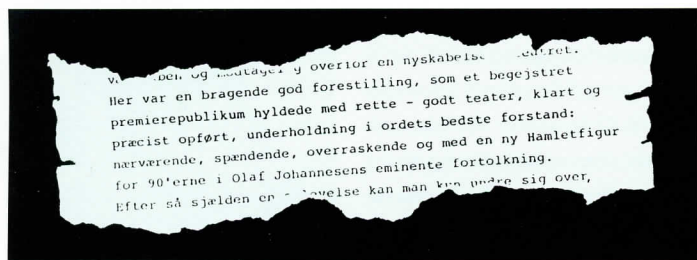
Eftersendes ikke ved vedvarende
adresseforandring men tilbagesendes
med oplysning om ny adresse

FOTO: ROLE LINDER

Ny og snart forhenværende rektor på Skuespillerskolen – Lars Junggreen (til venstre) og Bjarne Sloth Thorup

Skuespillerskolen ved Aarhus Teater skifter rektor ved sæsonens udgang. Bjarne Sloth Thorup vil efter fem år på posten koncentrere sig om sin instruktørvirksomhed. Han afløses af skuespilleren Lars Junggreen, der har taget del i skolens ledelse, siden Thorup bebudede sin afgang i fjor. Den 46-årige Junggreen blev uddannet på skolen i 1970 og har sideløbende med scenekarrieren virket som underviser siden 1974. Han er i første omgang konstitueret i rektorstillingen.

En del af det skriftlige bifald til Hamlet

Skuespiller-erfaringer kan også være nyttige for andre – og Caspar Koch øser gerne af sine. Han underviser løbende bl.a. radio- og TV-journalister i, hvordan de bedst får formidlet deres stof. »Den største fare for, at informationer ikke når ind, er at vi bliver lullet i søvn af den måde, de bliver givet på«, mener han.

Anmelderne var ikke helt enige om Aarhus Teaters første »Hamlet«-opsætning i 40 år, men publikums begejstring var ikke til at tage fejl af. Den har bl.a. givet sig udslag i en del breve, som har været hængt op til daglig opmuntning for de medvirkende. Den slags hilsener luner altid.

Karen Døssing, butiksindehaver på Store Torv i Århus, har indført sin egen teaterstøtte. Hun har fået fremstillet en te-hætte med teatrets facade som motiv og vil tilgode-se teatret med 5 kr. for hvert eksemplar. Te-hætten er udstillet på billetkontoret, men sælges kun fra Karen Døssings brugstings- og gavebutik, hvorfra hun har udsigt til teatret – »byens smukkeste bygning«.

Det Danske Teaters chef Birgitte Price skal iscenesætte »Kærlighed«, den danske version af Andrew Lloyd Webbers succesmusical »Aspects of Love«, som efter planen får premiere på Aarhus Teater 18. september. Efter to auditions på Det Danske Teater i København er der blandt ca. 70 emner udpeget otte korister til forestillingen, der også skal på landturné.

Peter Bork har prøvet lidt af hvert som både skuespiller og instruktør, men intet som det projekt, han er i gang med i foråret. I sin fritid instruerer han et franskhold fra 8.-9. klasse på Åby Skole i en tysk fabel, som skal opføres – på fransk – i Paris, hvor 2000 unge fra hele Europa skal optræde for hinanden i maj. Peter Borks egen datter er med i forestillingen, »De tre søstre ved søen«, men instruktøren går glip af premieren. Han er optaget af rollen som Schröder i »Gösta Berlings Saga«.

FOTO: IB-HANSEN

Karen Døssing tager 225 kr. for sin te-aterhætte, som er tegnet i England efter et fotografi

Det var ikke til at se det, men for Hother Bøndorff var det hver aften en pine at klare rollen som den maniske studievært Jerry Bonanza i rockmusicalen »Den forbudte planet«. Han har lidt under en rygskade, men er nu restitueret og afløser Flemming Larsen som Ripio i »Don Juan«. Samtidig prøver Hother Bøndorff på »Gösta Berlings Saga«, hvor både han og Flemming Larsen er blandt kavaliererne.

Billeder fra virkelighedens verden er der også plads til på Store Scene. Det vil kunne ses lørdag aften 30. maj, når den amerikanske fotograf Nan Goldin præsenterer sit fotoshow.

KLAR SCENE

udgives fire gange i sæsonen 1991/92 af Aarhus Teater. Oplag: 10.000. Eftertryk tilladt.
Redaktion: Jørn Rasmussen (ansv.). I redaktionen: Jørn Rossing Jensen og Jørgen Heiner.
Grafisk design: Lene Kjellerup.
Produktion: Kannike Tryk A/S, Århus.
Redaktionen afsluttet 3. marts 1992.
Aarhus Teater, Skolegade, 8000 Århus C. Tlf. 86 12 07 22
Telefax 86 13 07 95
Billetsalg: Tlf. 86 12 26 22
Abonnement: Tlf. 86 12 27 06